

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning, saaledes som dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget i Landstinget. Man vil formentlig erindre, at Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning blev fremsat her i Folketinget i Efteraaret 1931 og derefter vedtaget med en Række Ændringer den 14. Juni 1932. Derefter behandledes Lovforslaget i Landstinget i Samlingen 1932—33 og i indeværende Samling. Under Behandlingen i Landstinget er der atter foretaget adskillige Ændringer. Som almindelig Karakteristik af de i Landstinget foretagne Ændringer kan anføres, at Lovforslaget ved disse Ændringer er bragt i nærmere Overensstemmelse med Forslaget, saaledes som det oprindeligt var fremsat her i Folketinget, samtidig med, at der er indføjet enkelte helt nye Bestemmelser.

Jeg skal ganske kort nævne de væsentligste af de Forandringer, der er foretaget i Lovforslaget, siden det forlod Folketinget i 1932, idet jeg ser bort fra Ændringer af formel Karakter og Ændringer, der kun er af mindre Betydning. I § 4, Stk. 2, er indsat Bestemmelse om, at der skal nedsættes et Specialistnævn, sammensat af særlig sagkyndige, som gennem Sundhedsstyrelsen skal gøre Indstilling til Ministeren om, paa hvilke Omraader en Læge kan opnaa Anerkendelse som Specialist, ligesom Nævnet gør Indstilling til Sundhedsstyrelsen angaaende, hvem der kan meddeles Tilladelse til at betegne sig som Specialist, hvorefter Sundhedsstyrelsen træffer den endelige Afgørelse og eventuelt udsteder offentlig Bekendtgørelse derom. I denne Forbindelse skal jeg endvidere anføre, at man i § 30, 2det Punktum, vil finde Bestemmelse om, at Sundhedsstyrelsen efter Indstilling af Specialistnævnet undtagelsesvis kan meddele en Læge, som inden 1. Januar 1932 faktisk har ført Betegnelsen Speciallæge uden at være anerkendt som saadan af Den almindelige danske Lægeforening, Tilladelse til fortsat at virke og betegne sig som Speciallæge. Det bliver altsaa ikke nu, som efter Folketingets Affattelse, en Ret for en saadan Læge til stadig at betegne sig som Specialist.

I § 4 har Landstinget ladet udgaa Forbud mod, at en Læge udfører konservativ Tandbehandling, altsaa Tandfyldning, Rodbehandling o. s. v. Denne Ændring er foretaget ud fra den Betragtning, at der kan forekomme Tilfælde, hvor en Patient har vanskeligt ved at komme til en Tandlæge. Men ved en anden Ændring i Landstinget er det tillige udtrykkeligt fastslaaet, at en Læge ikke maa praktisere som Tandlæge.

Det vil ses i § 7, at man med Hensyn til en Læges Pligt til at yde Lægehjælp er vendt tilbage til den Affattelse, som Lovforslaget havde, da det oprindeligt blev fremsat her i Folketinget. Som § 10 er atter indføjet den i det oprindelige Lovforslag værende Paragraf vedrørende en Læges Vidnepligt. Denne Paragraf udgik her i Folketinget, idet det forudsattes, at Bestemmelsen vilde blive indsat i Forslag til Lov om Rettens Pleje, men dette skete ikke, og Paragraffen er altsaa atter indføjet her i Lægeloven.

I § 13 er der med Hensyn til Lægens Pligt til at gøre Optegnelser sket en Lømpelse for de praktiserende Lægers Vedkommende.

I § 14 bestemmes det nu atter, ligesom i mit oprindelige Forslag, at der ogsaa inden Besættelsen af ledende Stillinger ved Kommunernes Sygehuse skal indhentes Erklæring fra Sundhedsstyrelsen om Ansørgernes Kvalifikationer. Men der er tillige indføjet en Bestemmelse om, at der, forinden Sundhedsstyrelsen i det hele taget afgiver sin Erklæring om Ansørgernes Kvalifikationer ved Besættelse af ledende Lægestillinger, skal indhentes en Vurdering af Ansørgerne fra et sagkyndigt Raad, sammensat saaledes, som man vil se det nærmere angivet i § 14, 1ste Stykke.

Et Par af Folketinget indsatte Bestemmelser er udgaaet af § 14, dels vedrørende det Tilfælde, hvor en Sygekassebestyrelse vil klage over en Læge, dels med Henblik paa Bilæggelse af Konflikter mellem Læger og offentlige Myndigheder. Denne sidste Bestemmelse er udgaaet bl. a. under Hensyn til en i Socialreformen indsat Bestemmelse. Endelig er der — med Henblik paa disse Forhold — i denne Paragraf tilføjet et nyt Stykke, Stykke 5, hvori det bestemmes, at saafremt der i Anledning af en mellem Læger og offentlige Myndigheder